

Sygn. akt V CSK 632/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa K. F.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 22 kwietnia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje adw. M. F. K. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w K. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych powiększoną o 23% podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powodowi z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie oskarżony w procesie karnym wytoczył postępowanie o odszkodowanie i zadośćuczynienie przeciwko prezesowi sądu w związku z przewlekłością postępowania. Sądy obu instancji uznały, że rzeczywiście przewlekłość wystąpiła i ostatecznie zasądzono na rzecz powoda 7 000 zł tytułem zadośćuczynienia, oddalając roszczenie o odszkodowanie ze względu na niewykazanie przez niego szkody. Powód wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powoływał się na oczywistą zasadność skargi. Skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Przy ocenie wysokości należnego zadośćuczynienia sąd ma do uwzględnienia wiele różnych czynników i okoliczności. Z lektury uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia wynika, że Sąd je brał pod uwagę. Choć z konkluzją Sądu można polemizować, to nie doszło do naruszenia zasad sztuki prawniczej – nie można Sądowi *meriti* zarzucić oczywiście nieprawidłowego zastosowania albo wyłożenia prawa.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

Sąd Najwyższy nie obciążył powoda kosztami postępowania kasacyjnego z uwagi na jego trudną sytuację materialną (art. 102 k.p.c.).

jw

I.n